

Sygn. akt III Cz 1161/17

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Tomasz Pawlik

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SR del. Ewa Buczek - Fidyka

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa K. R. przeciwko I. R.

o zaspokojenie potrzeb rodziny

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 19 kwietnia 2017 r., sygn. akt III RC 147/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR del. Ewa Buczek-Fidyka SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 1161/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w postanowieniu z dnia 19 04 2017r. zabezpieczył na czas trwania procesu roszczenie powódki K. R., zobowiązując pozwanego I. R. do uiszczania na rzecz powódki kwoty po 1 000zł miesięcznie w terminie do 15 każdego miesiąca wraz

z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek kwoty począwszy od dnia 19 04 2017r. do czasu zakończenia postępowania.

W motywach orzeczenia Sąd pierwszej instancji uznał, że powódka uprawdopodobniła, iż wykorzystuje swoje siły i możliwości, jednakże nie jest w stanie w pełni zaspokoić swoich podstawowych potrzeb.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany I. R.**, który wniósł o jego zmianę i oddalenie wniosku w całości, ponadto zasądzenie na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarzucał, że przy ferowaniu orzeczenia naruszono prawo procesowe, regulacje:

- art. 738 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie w całości materiału zabranego w sprawie, nadto błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieuwzględnieniu aktualnej sytuacji zdrowotnej i materialnej pozwanego;

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę dowodów, w tym błędne ustalenie miesięcznych wydatków powódki;
- art. 730¹ § 3 k.p.c. poprzez ustalenie wysokości zabezpieczenia obciążającego pozwanego ponad potrzebę;
- art. 731 k.p.c. poprzez ustalenie zabezpieczenia w wysokości zaspokajającej roszczenie;
- art. 27 k.r.o. poprzez obciążenie pozwanego zobowiązaniem do zaspokojenia potrzeb rodziny, mimo istnienia separacji faktycznej.

W uzasadnieniu zażalenia podnosił między innymi, że powódka ma tytuł prawny do innej nieruchomości, zatem musi liczyć się z koniecznością poniesienia wydatku związanego w wynajmem lokalu. Natomiast pozwany jest osobą chorującą na zwyrodnienie kręgosłupa, nadciśnienie i cukrzycę. Musi ponosić koszty rehabilitacji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Stosownie do regulacji art. 753 § 1 k.p.c. udzielenie zabezpieczenia jest wyłącznie uzależnione od uprawdopodobnienia roszczenia.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna tego zagadnienia jest prawidłowa i Sąd odwoławczy w całości ją podziela.

Pozwany w zażaleniu ograniczył się do zakwestionowania wysokości udzielonego powódce zabezpieczenia, twierdząc, że powódka nie ponosi tak wysokich kosztów utrzymania, a zabezpieczenie w orzeczonej wysokości przekracza jego możliwości zarobkowe.

Jednakże nie została zakwestionowana przez pozwanego wysokość jego emerytury, która według wskazań powódki wynosi 3 500zł. Zatem przy uwzględnieniu znacząco niższych dochodów powódki (875zł), kwota orzeczona tytułem zabezpieczenia, wbrew zarzutom skarżącego nie doprowadzi do rażącej dysproporcji sytuacji materialnej stron, także przy uwzględnieniu problemów zdrowotnych pozwanego i związanych z tym kosztów leczenia. Ponadto przy uwzględnieniu wskazanych przez pozwanego miesięcznych kosztów utrzymania stanowiących wydatek o średniej wysokości około 2 200zł orzeczona kwota tytułem zabezpieczenia potrzeb rodziny mieści się w zasięgu jego możliwości zarobkowych i nie obciąży go ponad miarę.

Oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli (art. 27 k.r.o.)

Strony nadal pozostają w związku małżeńskim, a ewentualna separacja faktyczna stron nie wpływa na istnienie obowiązku wynikającego z regulacji art. 27 k.r.o.

Pozwany z tego obowiązku się nie wywiązuje w następstwie czego powódka ze względu na jej stan zdrowia nie jest w stanie zaspokoić wszystkich swoich podstawowych potrzeb, co uzasadniało uwzględnienie jej wniosku.

Czyni to zażalenie bezzasadnym, co prowadziło do jego oddalenia.

Resumując zaskarżone postanowienie odpowiada prawu i dlatego zażalenie pozwanego jako bezzasadne oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR del. Ewa Buczek-Fidyka SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek